

РЕШЕНИЕ

№ 949

гр. София, 17.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 22.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **11272** по описа за **2020** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от П. И. И. от [населено място], чрез процесуалния си представител адв. И. А. срещу решение №20202903 от 19.09.2020 г. по НАХД № 1060/2020 г. на софийски районен съд, НО, 99 състав, с което е потвърден електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство Серия К № 3128819, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал.4, вр. чл. 182, ал.1, т.4 ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лв., за извършено нарушение на чл. 21, ал.2 ЗДвП.

Касаторът изразява несъгласие с изводите на районния съд, като излага мотиви за неправилност и незаконосъобразност. Твърди, че извършването на нарушение не безспорно доказано. В оспорения пред СРС акт липсват мотиви. Счита решението на СРС за незаконосъобразно. Изразява искане за отмяна на решението на СРС и отмяна на електронния фиш.

В съдебно заседание, касаторът редовно призован, не се явява и не се представлява.

В съдебно заседание, ответникът, СДВР- Отдел ПП, редовно призован, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административна съд С.-град, II касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите от СРС писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното: За да постанови обжалвания съдебен акт решаващият състав на районен съд С. е приел, че на 30.10.2019 г., около 11,00 ч. в [населено място], на [улица], в посока на движение от [населено място] към [населено място], жалбоподателят е управлявал лек автомобил марка „Seat“, модел И., с рег. [рег.номер на МПС] ТТ. Лекият автомобил се е движел със скорост от 87 км./ч., при ограничение на скоростта в населеното място от 50 км./ч. т.е. с превишение от 37 км/ч.

Скоростта, с която се е движел лекият автомобил била засечена с автоматизирано техническо средство – мобилна система за видеоконтрол тип АТСС TFR1-М №560. За системата за видеонаблюдение е представен протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система, за 30.10.2019 г. и за посочената локация.

От информация, постъпила в СРС от БИМ се установява, че мобилната система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникациите тип АТСС TFR1-М №560 е вписана в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване под № 4835. Същата е одобрена и вписана в регистъра на 24.02.2010г., като срокът на валидност на одобряването на типа е до 24.02.2020г. На посочената система е извършена проверка, видно от приложения протокол №4-38-19 за извършена проверка.

За нарушението е направена клип № 8455.

Направена е проверка относно собствеността на лекия автомобил, който е засечен с превишена скорост, от която е установено, че същото е собственост на жалбоподателя П. И. И..

След установяване на извършеното нарушение, и установяване собственикът на лекия автомобил, чиято скорост е била отчетена, е издаден електронен фиш Серия К № 3128819 за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, с който на жалбоподателя е наложена глоба от 400,00 лв.

Не са представени доказателства за датата на връчване на електронния фиш на жалбоподателя.

Въз основа на така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение №20202903 от 19.09.2020 г. по НАХД № 1060/2020 г., 99 състав, с което е потвърдил електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство Серия К № 3128819, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал.4, вр. чл. 182, ал.1, т.4 ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лв., за извършено нарушение на чл. 21, ал.1 ЗДвП.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е решение №20202903 от 19.09.2020 г. по НАХД № 1060/2020 г. на софийски районен съд, НО, 99 състав, с което СРС е потвърдил електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство Серия К № 3128819, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал.4, вр. чл. 182, ал.1, т.4 ЗДвП на И. е наложено административно наказание

„глоба“ в размер на 400 лв., за извършено нарушение на чл. 21, ал.1 ЗДвП.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи. По повод приетата за установена по делото фактическа обстановка, настоящият съд счита, че СРС е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които се споделят от настоящия касационен състав, поради следните съображения.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо и постановено при правилно приложение на материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от П. И. допустима жалба, предвид липсата на доказателства за връчване на процесния електронен фиш на жалбоподателя.

Настоящият касационен състав счита, че са правилни изводите на районния съд относно съответствието на издадения електронен фиш, с процесуалните правила за неговото издаване. Изложените мотиви относно легалната дефиниция на електронния фиш и неговото съдържанието, разписани в разпоредбата на чл. 189, ал.4, изр.2 ЗДвП, са правилни и настоящия съдебен състав ги споделя. В посочената разпоредба е отразено, че електронният фиш съдържа данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. В конкретния случай, оспореният електронен фиш отговаря на посочените изисквания, като в него се съдържа посочената информация. Доколкото, налагането на наказание с електронен фиш е отклонение от общото развитие на административно наказателния процес, и предвид изричната уредба за електронния фиш, не съществува изискване за посочване на лицето, което го е издало. Това е и така, тъй като електронния фиш се генерира автоматично, без намеса на служители на СДВР и този ред е приложим именно, когато се съставя в отсъствието на контролен орган. Когато системата за видеонаблюдение се използва в присъствието на контролен орган, следва да се издаде АУАН и след това НП, т.е., да се приложи общия ред за налагане на наказание, а не тази съкратена процедура. В конкретния случа, няма данни при установяване на нарушението да е присъствал контролен орган.

Разпоредбата на чл. 165, ал.2, т.6 ЗДвП урежда правото на контролните органи, при установяване на нарушения на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи. В конкретния случай е използвано техническо средство мобилна система за видеоконтрол тип АТСС TFR1-M №560, данните от което са подробно описани в издадения и оспорен електронен фиш. Безспорно установено е по делото, че техническото средство е преминало последваща проверка за техническа изправност и към датата на засичане на превишената скорост е било годно за използване и удостоверяване на данните, които е отразило. Т.е., нарушението е установено с годно техническо средство, преминало през задължителната техническа и метрологична проверка.

Правилен е изводът на първостепенния съд, че касаторът И. е извършил нарушение на чл.21 ЗДвП. В ал.1 на чл.21 ЗДвП е въведена забрана за водачите на пътни превозни средства да превишават установената стойност в km/h. Когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от тази, установена в ал.1: за населено място, извън населено място, автомагистрала и скоростен път, това се сигнализира с пътен знак (чл.21, ал.2 ЗДвП). За неизпълнение на забраната за превишаване на определената в закона или с пътен знак скорост в населено място, чл.182, ал.1, т.4 предвижда административно наказание „глоба“, която за превишение от 31 до 40 km/h е в размер на 400 (четиристотин) лева. Както се установи по-горе, скоростта, с която е засечен жалбоподателя е 87 км/ч, като е отчетена допустимата грешка в полеви условия от 3%. Поради което правилно е установено превишението на скоростта от 37 км/ч. Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал.4 ЗДвП, при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Във второто изречение на посочената разпоредба е отразено съдържанието на електронния фиш, както и е посочено, че същия се изготвя по образец, утвърден от министъра на вътрешните работи.

В съставеният електронен фиш Серия К № 3128819 нарушението е описано по начин, който дава възможност на лицето да разбере повдигнатото му административно наказателно обвинение. Във фиша е отразена посоката на движение на МПС, управлявано от жалбоподателя, както и е конкретизирано населеното място, в което е извършено нарушението, улицата, по която се е движело МПС-то, посоката на движение, датата и часа на преминаване през участъка, в който е засечена превишената скорост. В направеното заснемане на нарушението, мястото на извършване на нарушението е установено с координати. Съставеният електронен фиш съответства на одобрения от министъра на вътрешните работи образец, представен като такъв по административната преписка, както и е представена заповедта, с която е одобрен образеца. Предвид на това не са налице нарушения относно съдържанието на оспорения фиш, водещо до неговата отмяна. По отношение съдържанието на процесния електронен фиш и неговото съответствие с изискванията на закона, СРС е изложил подробни мотиви, които се споделят от настоящата инстанция. Също така е съобразено, отразеното в цитираното решение по тълкувателно дело № 1/2013 г. на ВАС, а именно, че електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции и се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (съгласно чл. 189, ал. 11 ЗДвП), не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за

форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП реквизити, поради което в електронния фиш не следва да се изписва името на издателя му и негов подпис, а само териториалната структура на МВР, на чиято територия е извършено нарушението. Електронният фиш се издава след протичане на съкратено производство, което с оглед ускорената процедура няма състезателен характер, като изразът „в отсъствие на контролен орган и на нарушител“ по чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП се отнася до издаването на електронния фиш.

Съдът не споделя възражението, че не може да се установи, че именно жалбоподателя е извършил нарушението. Съгласно чл. 188 ЗДвП собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. В конкретния случай, в съдържанието на електронния фиш е цитиран именно текста на посочената норма, като по този начин жалбоподателя е имал възможност да заяви това, в случай че друго лице е управлявало заснетия лек автомобил. Тъй като това не е сторено, наказанието се налага на собственика на автомобила, чиято скорост е засечена.

В крайна сметка, настоящия съдебен състав счита, че нарушението е установено безпротиворечиво като извършено от жалбоподателя и собственик на лекия автомобил, което е установено от контролните органи по надлежния ред за това, чрез техническо средство мобилна система за видеоконтрол тип АТСС TFR1-M №560, годна за употреба, преминала през съответните проверки, за което нарушителя е санкциониран по съответния за това ред, чрез издаване на електронен фиш, съставен по образец и съдържащ всички предписани от закона реквизити. При издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да доведат до неговата отмяна.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че решение №20202903 от 19.09.2020 г. по НАХД № 1060/2020 г. на софийски районен съд, НО, 99 състав, с което е потвърден електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство Серия К № 3128819, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал.4, вр. чл. 182, ал.1, т.4 ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лв., за извършено нарушение на чл. 21, ал.2 ЗДвП, следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по смисъла на чл. 218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК. По изложените съображения, Административен съд София-град, II касационен състав, на основание чл.221 ал.2 АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №20202903 от 19.09.2020 г. по НАХД № 1060/2020 г. на Софийски районен съд, НО, 99 състав
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

